

Wandelweg nr. 16 :
Pont le Prêtre :
Durbuy
Merkteken

Het rijke Ardense woud biedt onderdak aan een zeer heterocliete fauna. Langs de hele wandelweg Pont le Prêtre geniet u van het gastvrije onderdak dat onze schitterende regio u gratis biedt.

Vertrekpunt : Izier (kerk)
Hoogte : 290 m
Afstand : 8 km
Approximatieve duur : 2 u 30
Moeilijkheidsgraad : middelmatig
Kenmerk : woud - platteland

Deze wandelweg begint aan de voet van de neogotische in baksteen en blauwsteen opgetrokken parochiekerk Saint-Germain. Het dorp Izier bevindt zich in een glooiing van het plateau dat uitkijkt op de vallei van de Ourthe. De *ferme de la tour* neemt de centrale plaats in van het dorp, en grenst aan het oude kerkhof waar ooit de oorspronkelijke kerk stond. Dit monumentale geheel in kalkbreuksteen, samengesteld uit een hoge geïsoleerde donjon in het midden van het erf en uit de gebouwen van het landbouwbedrijf, was ooit de zetel van een heerlijkheid die voor het eerst wordt vermeld in 1124 --. (foto 1)

Na het dorp te hebben bezichtigd, passeert u door enkele weiden en bereikt u het onderhout --, in de omgeving van het domein "Le Boulac". U passeert hier voorbij enkele oude beuken. In Engeland zegt men dat de duivel in de beukenbomen woont : zijn oog zit op de stammen, op de plaats waar een tak is afgevallen en een litteken in de vorm van een oog heeft gelaten ...

Bepaalde vogelsoorten nestelen in de holtes van de grote bomen. Sommige vogels hebben een probleem : zij zijn niet in staat een holte te maken voor hun nest. Ze zijn dus afhankelijk van ziektes van de bomen, van bliksems, van brand en vooral van spechten om hun nest te kunnen bouwen. Elk jaar worden echter een groot aantal bomen die als nestplaats worden gebruikt geveld tijdens de houthak. Zo wordt het woongebied van deze vogels bedreigd. Grote bosgebieden worden niet alleen gehakt, maar ook gedraineerd en bebouwd. Hierdoor is de populatie van bepaalde soorten, en vooral van nachtroofvogels, sterk afgenomen. Het plaatsen van nestkastjes is een goede oplossing om aan deze schadelijke gevolgen het hoofd te bieden. Op die manier kan het aantal nestplaatsen worden verhoogd en de populatie terug op peil worden gebracht. Een dergelijk nestkastje ziet men bij het verlaten van het domein. Hier kan een uil in nestelen. De steenuil houdt vooral van oude appelbomen en heeft een bijzondere voorliefde voor open landschappen, waarbij zijn voorkeur uitgaat naar bouwland en weiden met heggen. Het is dus niet de steenuil die hier zijn nest gaat maken. In deze omgeving heeft u meer kans een bosuil te zien. Deze roofvogel verblijft immers in bossen, wouden en soms zelfs in tuinen in de onmiddellijke omgeving van woningen of in de huizen zelf. (foto 2)

Interessant om weten is dat het gehucht "Sol Prangeleux" --, zijn naam dankt aan het feit dat de herders zich hier vroeger op het middaguur verzamelden met hun kuddes en er aten. Daarna deden ze hier een middagslaapje terwijl hun vee in de weiden graasde.

Verder op het parcours volgt u de beek Pont le Prêtre en bereikt u het charmante kleine plaatsje dat dezelfde naam draagt. Deze naam zou afkomstig zijn van de brug die werd gebouwd voor de pastoor van Izier om hem in staat te stellen de mis te komen opdragen te Villers-Sainte-Gertrude zonder hiervoor natte voeten te krijgen. De beek mondt uit in de Aisne juist voor de weg die leidt naar Ozo, komende vanuit het dorp Aisne.

Een vaak voorkomende boom waar echter weinig aandacht aan wordt besteed is de es (foto 3). Deze boom is makkelijk te herkennen. Meestal krijgt hij als laatste zijn bladeren in de lente en verliest hij ze als eerste in de herfst. Deze boom, die een belangrijk rol heeft gespeeld in de landbouweconomie door dienst te doen als veevoeder, is nog steeds alom tegenwoordig in het dagelijkse leven. Omwille van de soepelheid en de sterkte van het hout, wordt hij gebruikt voor het vervaardigen van stelen van spades of van bijlen. Sinds mensenheugenis worden speren van esenhout gemaakt. In de literatuur van de middeleeuwen wordt es zelfs als synoniem gebruikt voor speer. Over de hazelaar die u overal op het parcours tegenkomt bestaan vele anekdotes. In Hoog-Bretagne zegt men dat elke hazelaar een tak draagt die in een gouden tak verandert. Om hem te plukken, moet je hem afsnijden tussen de eerste en de laatste klokslag van middernacht, maar wie hier niet in slaagt verdwijnt voor eeuwig ...

Nu volgt u de groene heggen -- en bereikt u het voetbalplein van Izier en uw beginpunt (foto 4). Deze heggen spelen een belangrijke rol voor het evenwicht van ons ecosysteem : ze beperken de erosie (betere doorsijpeling), zuiveren het water, verminderen de nefaste werking van de wind, verhogen de biodiversiteit en bevorderen de ontwikkeling en vestiging van een groot aantal dier- en plantensoorten, ...

